

som opnås gennem dyreforsøg, på den anden side kan være af vital betydning for mennesker og dyr. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at den nærmere afgrænsning af, hvad der betegnes som »væsentlig gavn«, skal fastlægges i Dyreforsøgstilsynets praksis.

Der skal i den forbindelse bl.a. lægges vægt på, om forsøgsdyret udsættes for smerte, og i hvilket omfang smerten fjernes ved bedøvelse. Jo større belastning, dyret udsættes for, desto større krav stilles der til den gavn, forsøget må antages at have. Rådet for Dyreforsøg kan altså allerede i dag beslutte, at et konkret forsøg udgør så stor belastning for de anvendte forsøgsdyr, at forsøget *ikke* må foretages for at udvikle et bestemt produkt, der efter tilsynets vurdering kun har begrænset nytteværdi.

Jeg mener faktisk, at Rådet for Dyreforsøg varetager denne opgave på betryggende vis. Rådet for Dyreforsøg repræsenterer jo både forskningsinteresser og dyrebeskyttelsesinteresser, og rådet er derfor godt rustet til at foretage afvejningen mellem på den ene side det enkelte forsøgs belastning og på den anden side den nytteværdi, det testede produkt har.

I tilknytning hertil kan jeg også nævne, at langt de fleste af Rådet for Dyreforsøgs afgørelser om tilladelser til dyreforsøg træffes ved enstemmighed. Ifølge de oplysninger, jeg har modtaget, er der siden 2003 foretaget dissens i kun fire sager.

Beslutningsforslaget indeholder også forslag om, at en forsøgsansøger skal pålægges at dokumentere, at dyreforsøget ikke kan erstattes af et forsøg, hvor der ikke anvendes levende dyr, eller af allerede kendt viden. Forslagsstillerne mener altså ikke, at Dyreforsøgstilsynet i dag stiller tilstrækkelige krav til ansøgernes dokumentation. De foreslår derfor, at der stilles krav om, at ansøgerne skal dokumentere, at de har undersøgt, hvilke alternative metoder der findes både nationalt og internationalt, og at ansøgeren skal beskrive, hvorfor disse metoder ikke kan erstatte det dyreforsøg, der søges tilladelse til.

Jeg har til brug for behandlingen af dette beslutningsforslag bedt Dyreforsøgstilsynet om en udtalelse om, bl.a. hvilke krav der stilles til ansøgernes dokumentation for, at der ikke findes alternative metoder. Dyreforsøgstilsynet har oplyst, at det som anført af forslagsstillerne er korrekt, at ansøgernes begrundelser for, hvorfor det er nødvendigt at anvende dyreforsøg, ofte er ganske kortfattede og stort set identiske. Dette skyldes imidlertid efter tilsynets opfattelse, at

det i de fleste tilfælde er helt åbenbart, at der hverken findes alternative metoder eller kendt og tilgængelig viden, der kan erstatte dyreforsøget. Hvis Dyreforsøgstilsynet er i tvivl om, hvorvidt ansøgeren har foretaget en tilstrækkelig grundig undersøgelse af, om der findes alternative metoder, vil tilsynet anmode ansøgeren om at komme med en detaljeret redegørelse for, hvorfor der ikke kan anvendes alternative metoder i den foreliggende situation.

Jeg synes også, det er værd at nævne, at Dyreforsøgstilsynet siden januar 2003 har offentliggjort alle tilladelser til dyreforsøg på tilsynets hjemmeside, og at tilsynet ikke har modtaget nogen henvendelse, hvori det er gjort gældende, at der er givet tilladelse til et dyreforsøg, selv om der faktisk var et anvendeligt alternativ.

Alt dette understøtter efter min opfattelse, at der ikke er noget behov for generelt at stille krav om mere omfattende begrundelser for, hvorfor der ikke anvendes alternative metoder eller allerede tilgængelig viden.

Kl. 13:24

For så vidt angår forslaget om, at forsøgsansøgerne skal pålægges at give en beskrivelse af det enkelte dyrs samlede belastning ved forsøget, kan jeg oplyse, at Dyreforsøgstilsynet allerede i dag stiller krav om det. Dyreforsøgstilsynet har oplyst, at man er enig med forslagsstillerne i, at der i ansøgningerne har været en tendens til at fokusere på belastninger, som følger umiddelbart af forsøget, f.eks. ved at dyret påføres sygdomssymptomer eller udsættes for udtagning af prøver. I Dyreforsøgstilsynet er de imidlertid opmærksomme på, at også selve indgiften af et teststof kan indebære en belastning for forsøgsdyret. I disse tilfælde stiller tilsynet derfor krav om, at også denne belastning beskrives i ansøgningen.

Så på dette punkt mener jeg faktisk, at Dyreforsøgstilsynet allerede administrerer dyreforsøgsloven i overensstemmelse med det, forslagsstillerne foreslår.

Endelig har forslagsstillerne foreslået, at det skal sikres, at der ved sygdomsforsøg som udgangspunkt skal anvendes dyr, som allerede har den lidelse, man vil undersøge, i stedet for at påføre raske dyr sygdommen.

Der er ikke nogen tvivl om, at det vil være optimalt, hvis man kunne nøjes med at påføre sygdomme på dyr, der i forvejen er syge. Baggrunden for, at man ikke altid anvender syge dyr til forsøg, er imidlertid ikke, som der står i beslutningsforslaget, at man tager hensyn til forsøgs-